

Omväxlande och lättforcerad, tycker Correns Karl-Johan Norén efter att ha provgått den nya vandringsleden. På Eklabonäset finns vindskydd och eldstad för vandraren. Här liksom på så många andra platser utmed leden skymtar sjön Sommen mellan träden.

Corren gick Boxholm—Malexander

22/5 1992

Utmärkt led med variation

BOXHOLM
Omväxlande och lättforcerad. Det är Correns betyg på den vandringsleden mellan Boxholm och Malexander som landshövding Rolf Wirtén inviger på lördag.

Invigningen gäller egentligen en längre led, sträckan Malexander—Smedstorp räknas också in, men har delvis varit utmärkt tidigare.

Kultur, natur och motion förenas i leden Boxholm—Malexander.

På den karta som håller på att tryckas upp, och som ska vara färdig till invigningen, finns numrerat 25 siffror som korresponderar till ett särskilt informationsblad.

Brännvinsleden

Vandraren får namn som Brännvinsleden, Kyrkstigen

och Rövarberget förklarar för sig. Jättegrytor, kvarn- och tegelbruksruiner är utmärkta med kort information, och finns det något speciellt att berätta om gårdar och vägar så görs det.

Siffran åtta återkommer många gånger. Den står för torpruiner. Samtliga torpruiner som är utmärkta i terrängen finns också förtecknade på kartan.

Jag gick sträckan Boxholm—Andersbo—Eklabo—Blåvik—Flanhult—Sommvik på torsdagen, vilket motsvarar cirka två tredjedelar av de 4,2 mil till Malexander.

Åtta rådjur hann jag se. Alla på förmiddagen. Deras ork tog väl som min slut i värmen på eftermiddagen.

"Mördarbacke"

Leden är varierad. Skogsbilvägar, traktorvägar, kos-

tigar, bara ansatser till kostigar samt ängs- och hagmark blandas bra så när som på sista halvmilen till Somvik.

Den är monoton och går enbart på dammiga skogsbilvägar. Alternativ påstås inte ha funnits.

Leden bjuder inte på någon avskräckande kupering men en "mördarbacke" finns, i Lyckehål öster om Flanhult, där man ska hasa sig ner i en djup förkastningsbrant och sedan upp på andra sidan.

Bedårande utsikt

För besväret får man bedårande utsikt över Sommen på ömse sidor om ravinen. Sjön Sommen följer vandraren under stora delar av vandringsleden men också flera andra sjöar passeras.

Svårigheterna i övrigt inskränker sig främst till ett parti med extrem blockterräng i Eklabonäset, där man får hoppa på stenbumlingarna för att komma fram. Det klarar alla som är försiktiga.

Leden bjuder på flera positiva överraskningar. Det brukar sägas att den som flyger över Boxholm och Blå-

Foto: SVEN FRANSSON

Blockterrängen i Eklabonäset tillhör vandringsledens marigaste partier. Till 90—95 procent är leden lättforcerad.

vik inte ser annat än kalhyggen.

Rödlysande torp

Utmed leden är det inte alls många hyggen, det är förhållandevis mycket löv-

skog, gläntorna finns kvar och i välgallrad tallhedsskog är det en njutning att gå fram och höra kraset från skornas möte med renlav.

En hugnad för själen är det även att passera alla välun-

derhållna och rödlysande torp, som på ett lyckosamt sätt förvandlats från bolagsägda skogsarbetarbostäder till privatägda sommatorp.

KARL-JOHAN NORÉN